

(Vedvarende energi)

Frederiksborggade 15
1360 København KBesøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København KTlf 3395 5785
Fax 3395 5799www.ekn.dk
ekn@ekn.dk**KLAGE FRA
OVER
OM**

[XXX]

Energitilsynets afgørelse af 19. september 2012
prisen for vindmølletilslutning til HEF Net A/S**7. maj 2013**

J.nr. 1131-12-4-19

SSH-EKN

**NÆVNETS
SAMMEN-
SÆTNING
I SAGEN**Nævnensformand, dommer Poul K. Egan
Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
Professor, dr.jur. Jens Fejø
Konsulent, civilingeniør Knut Berge
Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen**NÆVNETS
AFGØRELSE**Energitilsynets afgørelse af 19. september 2012 ophæves.

[XXX] (herefter klager) har ved e-mail af 20. september 2012 indbragt Energitilsynets afgørelse af 19. september 2012 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen meddelte Energitilsynet, at tilsynet ikke fandt grundlag for at pålægge HEF Net A/S (herefter HEF) at genoptage selskabets afgørelse af 10. juli 2008 i form af en faktura for betaling af udvidelse af leveringsomfanget, som blev opkrævet i forbindelse med husstandstilslutningen af klagers vindmølle til elnettet.

Sagens baggrund

Klager modtog i juli 2008 en faktura fra HEF for husstandstilslutningen af klagers vindmølle til elnettet. Klager rettede i august 2011 henvendelse til HEF vedrørende den tilslutningsafgift (ampereafgift), som HEF havde opkrævet af klager ved tilslutningen af klagers vindmølle. Klager henviste i den forbindelse til Energiklagenævnets afgørelse af 20. december 2010 (j.nr. 1011-10-3)¹, hvorved Energiklagenævnet ophævede og hjemviste Energitilsynets afgørelse af 16. marts 2010 vedrørende omkostningerne ved tilslutning af en vindmølle til Nyfors Net A/S til fornyet behandling. Klager gjorde under hen-

¹ Energiklagenævnets afgørelse af 20. december 2010 er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menuen "Afgørelser" → "Kronologisk liste" → "Lov om fremme af vedvarende energi".

visning til Energiklagenævnets afgørelse gældende, at ampereaafgiften på 65.312,50 kr. inklusiv moms var ulovligt opkrævet og derfor skulle tilbagebetales til klager. Se nærmere om Energiklagenævnets afgørelse nedenfor under afsnittet "Energiklagenævnets praksis".

HEF kvitterede den 25. august 2011 for modtagelsen af klagers henvendelse. HEF anførte i den forbindelse bl.a., at HEF ikke på det foreliggende grundlag kunne imødekomme klagers krav. HEF henviste til, at sagen vedrørende Nyfors Net A/S var blevet hjemvist til Energitilsynet til fornyet behandling og derfor endnu ikke var endeligt afgjort. Indtil Energitilsynet havde taget endelig stilling i sagen, ville HEF følge sin hidtidige praksis for tilslutninger af husstands vindmøller, hvor der blev betalt tilslutningsbidrag for udvidelse af leveringsomfanget i tilslutningen.

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH -EKN

Side 2 af 14

Energitilsynet traf fornyet afgørelse i sagen vedrørende Nyfors Net A/S den 6. juli 2011. Denne afgørelse blev indbragt for Energiklagenævnet, der ved afgørelse af 5. december 2011 (j.nr. 1131-11-13)² stadfæstede Energitilsynets afgørelse. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet, at de af Nyfors Net A/S opgjorte nettilslutningsafgifter var i overensstemmelse med de gældende regler. Se nærmere om afgørelsen nedenfor under afsnittet "Energiklagenævnets praksis".

Klager rettede på denne baggrund den 10. december 2011 atter henvendelse til HEF. Klager anførte i den forbindelse bl.a., at sagen vedrørende Nyfors Net A/S nu var endelig afsluttet. Under henvisning til Energiklagenævnets afgørelse af 20. december 2010 (j.nr. 1011-10-3) gjorde klager gældende, at HEF skulle tilbagebetale den tidligere opkrævede ampereaafgift.

HEF svarede klager ved brev af 21. december 2011. HEF anførte bl.a., at sagen, som klager henviste til, ikke var endelig afgjort ved Energitilsynet endnu, og at det tilslutningsbidrag, som klager havde betalt for udvidelse af leveringsomfanget i forbindelse med tilslutning af en installationstilsluttet vindmølle, var betalt for forhøjelse af stikledningssikringen fra 25 ampere-sikringer til 80 amperesikringer. HEF anførte endvidere, at tilslutningsbidraget var opkrævet i henhold til de retningslinjer og vejledninger, der var gældende på tilslutningstidspunktet og i henhold til almindelig praksis for tilslutning og udvidelse af leveringsomfanget. Såfremt der skete ændringer i dette grundlag, ville ændringerne være fremadrettede. HEF kunne derfor ikke imødekomme klagers krav om tilbagebetaling af det tilslutningsbidrag, der var blevet betalt i 2008.

² Energiklagenævnets afgørelse af 5. december 2011 er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menuen "Afgørelser" → "Kronologisk liste" → "Lov om fremme af vedvarende energi".

Klager klagede herefter ved e-mail af 27. december 2011 til Energiklagenævnet over svaret fra HEF. Energiklagenævnet videresendte ved e-mail af 3. januar 2012 klagers klage til Energitilsynet som rette myndighed, jf. forvaltningslovens³ § 7, stk. 2.

Energitilsynet anmodede ved brev af 23. februar 2012 HEF om bl.a. at redegøre for, hvad der indgik i den opkrævede betaling på 65.312,50 kr. inklusiv moms, hvad selskabets normale praksis var for tilslutning af husstandsvindmøller, og hvorfor man i den konkrete sag valgte at opkræve for forøget leveringsomfang, og ikke betaling for de dokumenterede nettilslutningsomkostninger i henhold til vindmøllebekendtgørelsens⁴ bestemmelser. Endelig anmodede Energitilsynet HEF om at opgøre og dokumentere de faktiske nettilslutningsomkostninger, som selskabet havde afholdt efter vindmøllebekendtgørelsens § 8, stk. 2-4, i forbindelse med tilslutningen af klagers vindmølle.

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH -EKN

Side 3 af 14

Efter yderligere sagsoplysning og partshøring af klager og HEF traf Energitilsynet herefter den 19. september 2012 den påklagede afgørelse.

Den påklagede afgørelse

Af Energitilsynets afgørelse af 19. september 2012 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Vurdering

Med Energiklagenævnets kendelse af 20. december 2010 er den hidtidige praksis blandt netselskaber omkring tilslutning af mindre vindmøller til eksisterende husstandsinstallationer blevet ændret. Herefter skal vindmølleejere betale de dokumenterbare omkostninger, som netvirksomheden har haft i forbindelse med at tilslutte den konkrete vindmølle, jf. vindmøllebekendtgørelsens § 8, stk. 2 og stk. 4. I den sammenhæng er det uden betydning, om husstandsinstallationen herved får mulighed for et større træk fra nettet.

Retstilstanden er herefter fremadrettet, at denne type tilslutningssager skal bedømmes efter reglerne i vindmøllebekendtgørelsens § 8, stk. 2-4, gennem opgørelse af de faktiske dokumenterbare omkostninger ved tilslutningen. I henhold til vindmøllebekendtgørelsens § 19, stk. 1, træffer netvirksomheden afgørelse om nettilslutning, herunder om fordelingen af omkostninger, som

³ Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012.

⁴ Bekendtgørelse nr. 1063 af 7. september 2010 om nettilslutning af vindmøller og pristillæg for vindmølleproduceret elektricitet m.m.

nævnt i bekendtgørelsens § 8. Såfremt vindmølleejeren er utilfreds med netselskabets afgørelse, kan han inden 4 uger påklage afgørelsen til Energitilsynet, der som klageinstans skal påse, at bestemmelserne overholdes. Energitilsynets afgørelse kan herefter inden 4 uger indbringes for Energiklagenævnet, hvis afgørelse igen inden for 6 måneder kan indbringes for domstolene.

[...]

Spørgsmålet er herefter, om den ændrede praksis betyder, at [XXX] har et krav på at få genoptaget sin endelig afgjorte tilslutningssag fra 10. juli 2008, og om Energitilsynet som myndighed har en forpligtelse til at genoptage tidligere afgjorte sager som følge af den ændrede praksis.

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH –EKN

Side 4 af 14

Når en praksis efterfølgende ændres ved, at en myndighed får underkendt en fast praksis af en rekursinstans eller ved domstolene, er der ingen lovbestemmelser, der giver borgerne en ret til at få genoptaget ældre, endeligt afgjorte sager.

Som anført af Dansk Energi er skatteområdet et af de eneste områder, der har særlige lovbestemmelser, der giver borgere og virksomheder en særlig lovbestemt ret (retskrav) til at få genoptaget skatteansættelser tilbage i tid.

Tilsvarende bestemmelser findes ikke på energiområdet, hvor det er de almindelige forvaltningsretlige principper samt retspraksis, der må afgøre det.

Efter forvaltningsretten kan der være en pligt til at genoptage tidligere afgjorte sager, hvis efterfølgende fremkommer nye faktiske oplysninger af væsentlig betydning for sagen eller fremkommer nye væsentlige retlige forhold, dvs. en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i retsgrundlaget, jf. de foran citerede afsnit fra den forvaltningsretlige litteratur.

Efter retspraksis synes det ret klart, at udgangspunktet er, at ny retspraksis ikke medfører krav på tilbagesøgning i allerede afsluttede mellemværender. Dette gælder særligt, hvor den tidligere retspraksis ikke har været åbenbart retsstridig, og hvor der er betalt uden protest i henhold til daværende praksis, jf. herved den foran citerede dom fra Østre Landsret (U1992.763Ø).

Efter Sekretariatet for Energitilsynets vurdering har den tidligere praksis ikke været åbenbart ulovlig. Dertil kommer, at de berørte

ikke har reageret over for netselskaberne og Energitilsynet/Energiklagenævnet mod denne praksis eller konsekvenserne heraf på det tidspunkt, hvor afgørelsen blev truffet, og det måtte stå klart for de berørte, hvilket leveringsomfang mv., der danner grundlag for afgørelsen for HEF Net A/S.

På baggrund af retspraksis og de grunde, der i øvrigt er anført, er det Sekretariatet for Energitilsynets vurdering, at [XXX] på denne baggrund er afskåret fra efterfølgende at kræve tilbagebetaling.

Afgørelse

Det meddeles [XXX] og HEF Net A/S, at Sekretariatet for Energitilsynet ikke finder, at der er grundlag for at pålægge HEF Net A/S at genoptage selskabets afgørelse af 10. juli 2008 i form af fakturaen for betaling for udvidelse af leveringsomfanget, som efter dagældende praksis blev opkrævet i forbindelse med husstandstilslutningen af [XXX]s vindmølle, og som blev betalt uden indsigelse i henhold til denne praksis.

[...].

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH -EKN

Side 5 af 14

Energitilsynets afgørelse af 19. september 2012 er vedlagt som bilag 1.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at Energitilsynets afgørelse af 19. september 2012 skal ændres således, at HEF skal tilbagebetale det betalte tilslutningsbidrag (ampereafgift) til klager med renters rente, og at klager alene skal betale for HEF' afholdte udgifter ved tilslutning af klagers vindmølle. Til støtte herfor har klager navnlig anført følgende:

- Denne sag er identisk med Energiklagenævnets afgørelse af 20. december 2010 (j.nr. 1011-10-3) og skal derfor afgøres på samme måde. Den eneste forskel mellem de to sager er placeringen af vindmøllen. Der er tale om den samme mølletype, der skal tilsluttes på samme måde. Afgørelsen af 20. december 2010 danner således præcedens, og Energitilsynet skal derfor i behandlingen af denne sag rette sig efter Energiklagenævnets afgørelse af 20. december 2010. I afgørelsen af 20. december 2010 havde klageren gjort indsigelser mod ampereafgiften. Klageren fik medhold heri, da Energiklagenævnet ophævede Energitilsynets afgørelse og hjemviste sagen til fornyet behandling ved tilsynet. Spørgsmålet om opkrævning af ampereafgift ved tilslutning af vindmøller er således endeligt afgjort, og der foreligger en afgørelse om, at netselskabet skal betale afgiften tilbage og alene opkræve de dokumenterede, faktiske udgifter, som selskabet har afholdt ved tilslutningen.

- Ampereafgiften blev i sin tid betalt, da HEF meddelte, at hvis ikke den blev betalt, ville møllen ikke blive tilsluttet. Da klager på daværende tidspunkt ikke havde indsigt i reglerne på området, og da klager ønskede at få møllen i gang så hurtigt som muligt, valgte klager at betale ampereafgiften.
- Det er ikke korrekt, at klager ikke har foretaget sig noget siden, klager betalte ampereafgiften. Efter aftale med klageren i afgørelsen af 20. december 2010 og jurister i Dansk Vindmølleforening afventede klager forløbet af sagen vedrørende Nyfors Net A/S hos Energitilsynet og Energiklagenævnet, så sagerne ikke blev blandet sammen.
- HEF har forsøgt at påvise, at selskabet har udført et stykke arbejde i forbindelse med tilslutningen af vindmøllen, så selskabet ikke skal betale den opkrævede ampereafgift tilbage. Det eneste HEF imidlertid har foretaget sig er at udskifte tre sikringer fra 25 ampere til 80 ampere. Dette tog ca. 10 minutter. HEF har endvidere monteret to målere i klagers tavle, som klager ikke ejer, men betaler 1995 kr. i leje for hvert år. Dette tog ca. 2 timer. Derudover har HEF ikke foretaget andet arbejde på nettet eller andre steder for at tilslutte vindmøllen. Tavlebyggeren og elinstallatøren vil kunne bekræfte disse oplysninger.
- I forbindelse med tilslutningen af klagers vindmølle måtte klager vente 10 måneder, inden HEF gav tilladelse til, at møllen kunne tilsluttes og målerne sættes op. Dette resulterede i, at møllen stod med vingerne bundet fast med den følge, at gearkassen kort efter opstart skulle udskiftes på grund af stilstandsmærker på tænderne i gearet. Disse skader skal HEF erstatte.

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH -EKN

Side 6 af 14

HEF' synspunkter og bemærkninger

HEF finder, at Energitilsynets afgørelse af 19. september 2012 skal stadfæstes. HEF har i den forbindelse henvist til de bemærkninger, som selskabet og Dansk Energi har sendt til Energitilsynet i forbindelse med tilsynets behandling af sagen. Af disse bemærkninger fremgår navnlig følgende:

- På tidspunktet for tilslutningen af den aktuelle vindmølle var det almindelig praksis, at installationstilsluttede energianlæg kunne tilsluttes under det eksisterende leveringsomfang uden yderligere betaling, hvis den tilsluttede effekt ikke overskred det leveringsomfang, der var betalt for. Hvis den vindmølle, der ønskedes tilsluttet, overskred det eksisterende leveringsomfang, betalte kunden for forøgelsen af det leveringsomfang/stikledningssikringer, der var nødvendige for driften af vindmøllen. Forøgelsen af leveringsomfanget blev betalt efter de på

tidspunktet gældende og anmeldte takster. HEF anvendte de standardtilslutningsbidrag, som var anmeldt af Dansk Energi til Energitilsynet, det vil sige 55 ampere á 950 kr. Fakturaen var herefter på i alt 52.250 kr. eksklusiv moms.

- Energiklagenævnet har i afgørelsen af 20. december 2010 (j.nr. 1011-10-3) afgjort, at der ikke kunne opkræves ampereafgift ved vindmøllens tilslutning i hustandsinstallationen. Det betyder dog ikke, at der dermed generelt er forbud mod opkrævning af ampereafgift. Det følger af HEF' leveringsbetingelser, at der kan opkræves tilslutningsbidrag. Betingelserne gælder for både træk og levering til nettet. Betingelserne er anmeldte til Energitilsynet og offentliggjorte på HEF' hjemmeside. De er dermed gældende i aftaleforholdene mellem klager og HEF. Der henvises i den forbindelse til elforsyningslovens⁵ §§ 73, 73 a og § 76. Der henvises endvidere til metodebekendtgørelsen⁶ og anmeldelsesbekendtgørelsen⁷. Praksis har været, at netselskaberne fulgte reglerne for forbrugsinstallationer, når der blev opsat en husstandsvindmølle, da forbrugsinstallationen var installationens primære formål. Efter disse regler er det tilladt at opkræve tilslutningsbidrag efter amperebehovet.
- Opgørelse og dokumentation af faktiske nettilslutningsomkostninger i henhold til vindmøllebekendtgørelsens § 8, stk. 2-4, kan i denne sag kun foretages efter skøn og kan ikke dokumenteres, da det ikke var aktuelt på tilslutningstidspunktet, og der derfor ikke er foretaget nogen særskilt registreringer heraf.
- HEF vil følge Energiklagenævnets praksis fremadrettet. Tidligere sager er ikke blevet påklaget og er derfor endeligt afsluttet efter dagældende praksis. De skal derfor ikke genoptages. Der er ingen lovhjemmel til at genoptage ældre endeligt afgjorte sager, selvom praksis efterfølgende ændres. Det er derfor de almindeligt gældende principper, der skal anvendes. Efter retspraksis er det klare udgangspunkt, at ny retspraksis ikke medfører krav på tilbagesøgning i allerede afsluttede mellemværender. Dette gælder særligt i situationer, hvor den tidligere praksis ikke er åbenbart retsstridig, og betalingen har fundet sted uden indsigelser og brug af klagemuligheder. HEF' tidligere praksis har ikke været åbenbart retsstridig. Der har været et regelsæt gældende for husstande og et regelsæt gældende for vindmøller. Det har endvidere været

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH -EKN

Side 7 af 14

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012 med senere ændringer.

⁶ Bekendtgørelse nr. 1085 af 20. september 2010 om netvirksomheders, regionale transmissionsvirksomheders og Energinet.dk's metoder for fastsættelse af tariffer m.v.

⁷ Bekendtgørelse nr. 930 af 17. august 2011 om regler for anmeldelse af priser og betingelser for levering af elektricitet samt betingelser og vilkår for anvendelse af transmissions- og distributionsnet, herunder tariffer.

ret almindelig praksis blandt netselskaberne, at en installationstilsluttet vindmølle blev behandlet efter de tilslutningsbestemmelser og beregningsmodeller, som var gældende for husstande, hvilket har været tilslutningens primære formål. Vindmøllejerne er derfor kommet til at betale for øget leveringsomfang til husstanden, hvis et øget leveringsomfang har været nødvendigt for at tilslutte vindmøllen fysisk til husstandens installation. Energitisynet har været enig i denne praksis.

- En vindmøllejer, som har været uenig i en afgørelse fra sit netselskab har haft mulighed for at klage til myndighederne over betalingen. Når dette ikke er gjort, må vindmøllejeren være afskåret fra efterfølgende at kræve tilbagebetaling. Klager rettede første henvendelse til HEF tre år efter, at denne modtog HEF' faktura. Klager har ikke påklaget afgørelsen eller på anden måde taget forbehold. En afgørelse om genoptagelse af denne sag kan meget vel få konsekvenser for alle andre tilsvarende installationstilsluttede elproduktionsanlæg, som ønsker at få deres sag genoptaget. Det vil få betydning ikke kun for vindmøllejerne, men også for netselskabernes økonomi og eventuelt Energinet.dk' udligningsordning.

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH -EKN

Side 8 af 14

Energitisynets udtalelse til sagen

Energitisynet finder, at afgørelsen af 19. september 2012 skal stadfæstes. Til støtte herfor henholder Energitisynet sig til afgørelsen af 19. september 2012. Herudover har Energitisynet navnlig anført følgende:

- For så vidt angår det af klager anførte vedrørende det forhold, at klager efter aftale med bl.a. Dansk Vindmølleforening har afventet behandlingen af sagen vedrørende Nyfors Net A/S bemærkes, at klager ikke har overholdt fristen på 4 uger for at indbringe HEF' faktura for tilslutningen af vindmøllen for Energitisynet. Klager indbragte først sagen for Energitisynet efter 3 år.

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse

VE-loven⁸ regulerer blandt andet nettilslutning af vindmøller til elnettet. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om vindmøllers nettilslutning, herunder hvorledes omkostninger ved etablering af nettilslutning og omkostninger ved at være nettilsluttet fordeles mellem vindmøllejeren og de kollek-

⁸ Lov nr. 1392 af 27. december 2008 om fremme af vedvarende energi med senere ændringer. Loven er nu erstattet af den gældende VE-lov (lovbekendtgørelse nr. 1074 af 8. november 2011 med senere ændringer). På tidspunktet for HEF's udstedelse af fakturaen var VE-loven således ikke vedtaget. De relevante regler i VE-loven fandtes på dette tidspunkt i elforsyningsloven, som den dagældende vindmøllebekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 1365 af 15. december 2004) var udstedt i medfør af. Reglerne i den tidligere vindmøllebekendtgørelses § 8 og § 20 m.fl. er videreført til bl.a. § 8 og § 19 i den nugældende vindmøllebekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 1063 af 7. september 2010).

tive elforsyningsvirksomheder, jf. VE-lovens § 30, stk. 1, nr. 3. Klima- og energiministeren har benyttet bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om vindmøllers nettilslutning. Dette er sket i vindmøllebekendtgørelsen⁹. Af vindmøllebekendtgørelses § 8 fremgår følgende:

”[...]

§ 8. Omkostninger til en vindmøllens nettilslutning frem til det i §§ 3-6 nævnte tilslutningspunkt afholdes af vindmølleejeren, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Nettilslutningsomkostninger ved opstilling af en vindmølle omfatter omkostninger til vindmøllens installation, lavspændingstilslutning og lavspændingsstik, køb og etablering af afregningsmålere, målertransformere og lokal transformer, stikledning til elnettet og tilslutning til elnettet, herunder fasekompensering. Omkostninger til fasekompensering for ikke medleveret reaktiv effekt påhviler net- eller transmissionsvirksomheden. Omkostninger til den kollektive elforsyningsvirksomheds behandling af anmodning om nettilslutning påhviler vindmølleejeren.

Stk. 3. Afregningsmålere og målertransformere ejes af net- eller transmissionsvirksomheden.

Stk. 4. Alle vindmølleejeres nettilslutningsomkostninger skal dække dokumenterede udgifter og foreligge ved faktura, som skal være fremkommet til vindmølleejeren senest 3 måneder efter vindmøllens nettilslutning.

Stk. 5. Omkostninger til vedligeholdelse af eller udskiftning af afregningsmålere og målertransformere, kalibrering og aflæsning af målere samt til afregning af elektricitet, påhviler vindmølleejeren. Omkostningerne skal dække reelle dokumenterede udgifter vedrørende den enkelte vindmølle. Net- eller transmissionsvirksomheden skal over for ejeren af vindmøllen specificere omkostningernes sammensætning, jf. 1. pkt., ved fremsendelse af faktura. Net- eller transmissionsvirksomheden skal på vindmølleejers anmodning dokumentere disse omkostninger.

Stk. 6. Såfremt net- eller transmissionsvirksomheden ikke har fremsendt faktura, jf. stk. 4, eller kan dokumentere omkostningerne ved faktura, jf. stk. 5, kan vindmølleejeren indbringe sagen for Energitilsynet, som kan pålægge net- eller transmissionsvirksomheden at fremkomme med faktura eller dokumentation for udgifterne.

...

[...]”.

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH –EKN

Side 9 af 14

⁹ Bekendtgørelse nr. 1063 af 7. september 2010 om nettilslutning af vindmøller og pristillæg for vindmølleproduceret elektricitet m.m.

Ifølge vindmøllebekendtgørelsens § 19, stk. 1, 2. pkt., træffer netvirksomheden afgørelse om fordelingen af omkostningerne. Vindmøllebekendtgørelsens § 19, stk. 1, er sålydende:

”[...]

§ 19. Den netvirksomhed, som har eller har ansøgt om bevilling til det pågældende forsyningsområde, træffer afgørelse om nettilslutning, herunder om hvorvidt betingelserne for tilslutning er opfyldt. Endvidere træffer netvirksomheden afgørelse om fordelingen af omkostninger, som nævnt i § 8.

...

[...]”.

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH -EKN

Netvirksomhedens afgørelser efter § 19, stk. 1, kan påklages til Energitilsynet, jf. vindmøllebekendtgørelsens § 23, hvoraf fremgår:

Side 10 af 14

”[...]

§ 23. Afgørelser efter § 19, stk. 1, 2 og 6, og §§ 20 og 21 kan påklages til Energitilsynet.

Stk. 2. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at de i stk. 1 nævnte afgørelser er meddelt. Klage indgives til netvirksomheden, transmissionsvirksomheden eller Energinet.dk, der inden 4 uger efter modtagelsen videresender klagen til Energitilsynet med en udtalelse og de oplysninger, der har ligget til grund for afgørelsen.

[...]”.

Energitilsynets afgørelser efter § 23, stk. 1, kan påklages til Energiklagenævnet, jf. vindmøllebekendtgørelsens § 25, hvoraf fremgår følgende:

”[...]

§ 25. Afgørelser truffet i henhold til § 19, stk. 5, §§ 23 og 24 kan påklages til Energiklagenævnet.

[...]”.

Elforsyningslovens¹⁰ § 78 beskriver Energitilsynets funktion og kompetence. Af lovens § 78 fremgår følgende:

”[...]

Energitilsynet

¹⁰ Lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012 om elforsyning med senere ændringer.

§ 78. Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsætter transport- og energiministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civilretlige tvister. [...]”.

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har i to tidligere afgørelser behandlet spørgsmål om omkostninger ved tilslutning af en vindmølle. Begge disse afgørelser vedrører tilslutningen af den samme vindmølle.

Ad Energiklagenævnets afgørelse af 20. december 2010 (j.nr. 1011-10-3)

Klager havde anmodet Nyfors Net A/S om at få nettilsluttet sin vindmølle således, at klager dels kunne aftage el fra vindmøllen og dels kunne levere overskydende strøm til elnettet. Nyfors Net A/S havde opkrævet ca. 80.000 kr. for nettilslutningen. Klager indbragte herefter sagen for Energitilsynet, idet klager var af den opfattelse, at nettilslutningsomkostningerne var urimelige. Energitilsynet lagde ved vurderingen af sagen vægt på, at tilslutningsomkostningerne svarede til standardbidragene ved tilslutning til elnettet, som var taget til efterretning af tilsynet. Energitilsynet fandt på denne baggrund, at Nyfors Net A/S’ prisfastsættelse ved nettilslutning af vindmøllen var sket i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73. Energiklagenævnet ophævede afgørelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling ved Energitilsynet, idet tilsynet skulle have vurderet sagen i henhold til vindmøllebekendtgørelsens regler om omkostningsfordeling og ikke i forhold til, om nettilslutningsomkostningerne var i overensstemmelse med de almindelige standardbidrag ved tilslutning til elnettet. Nævnet udtalte endvidere, at Nyfors Net A/S i henhold til vindmøllebekendtgørelsens bestemmelser om omkostningsfordeling ved nettilslutning af vindmøller alene kunne opkræve de faktisk afholdte udgifter ved nettilslutningen. Nævnet bemærkede i den forbindelse, at Nyfors Net A/S’ tilbud til klager i realiteten måtte anses for en afgørelse truffet af netvirksomheden om fordeling af omkostningerne ved nettilslutning af klagers vindmølle, navnlig da klager over for netvirksomheden havde gjort indsigelse mod, at der skulle betales for nettilslutningen.

Ad Energiklagenævnets afgørelse af 5. december 2011 (j.nr. 1131-11-13)

Energitilsynet traf fornyet afgørelse i sagen om Nyfors Net A/S’ nettilslutningsomkostninger den 6. juli 2011. Klager indbragte Energitilsynets fornyede afgørelse for Energiklagenævnet. Energitilsynet fandt ved den påklagede afgørelse, at de af Nyfors Net A/S opgjorte nettilslutningsomkostninger på i alt 27.692 kr. ekskl. moms var i overensstemmelse med de gældende regler om omkostninger ved tilslutning af vindmøller i vindmøllebekendtgørelsens § 8, stk. 4, jf. stk. 2. Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse. Energiklagenævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at udgifterne til besigtigelse af lokaliteter, fælles graveomkostninger og Nyfors Net A/S’ sagsbehandling al-

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH –EKN

Side 11 af 14

le var udgifter, som skulle betales af vindmøllejeren, jf. vindmøllebekendtgørelsen. Energiklagenævnet lagde endvidere vægt på, at Nyfors Net A/S' dokumentation for udgifterne opfyldte kravene i vindmøllebekendtgørelsen. Energiklagenævnet tog ikke stilling til den mere præcise beløbsmæssige opgørelse af nettilslutningsomkostningerne, idet elforsyningslovens § 78, stk. 1, 2. pkt. begrænsede Energitilsynets og dermed Energiklagenævnets prøvelse i forhold til civilretlige tvister.

Energiklagenævnets afgørelser er offentliggjorte i anonymiseret form på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menuen "Afgørelser" → "Kronologisk liste" → "Lov om elforsyning" og "Lov om fremme af vedvarende energi".

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH -EKN

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Inden Energiklagenævnet traf afgørelsen af 20. december 2010 var det net-selskabernes praksis, at mindre energiproducerende anlæg, f.eks. mindre vindmøller, blev tilsluttet eksisterende forbrugsinstallationer efter de tilslutningsbestemmelser og beregningsmodeller, der gjaldt for almindelige husholdninger. Kunne en vindmølle i disse tilfælde tilsluttes inden for det allerede betalte leveringsomfang, skulle der ikke betales yderligere for tilslutningen. Hvis det eksisterende leveringsomfang derimod ikke var tilstrækkeligt, skulle der betales for det forøgede leveringsomfang, som var nødvendigt. Energitilsynet vurderede, at denne praksis var rimelig og i overensstemmelse med bl.a. elforsyningslovens § 73. Ved afgørelsen af 20. december 2010 fandt Energiklagenævnet imidlertid, at sager vedrørende omkostningerne ved tilslutning af vindmøller skulle vurderes efter reglerne i vindmøllebekendtgørelsen. Herefter skal vindmølleejere betale de dokumenterbare omkostninger, som netvirksomheden har haft i forbindelse med at tilslutte den konkrete vindmølle, jf. vindmøllebekendtgørelsens § 8, stk. 2 og 4.

Side 12 af 14

HEF har ved tilslutningen af klagers vindmølle anvendt den på daværende tidspunkt gældende praksis for opkrævning for betaling af tilslutning af vindmøller. På baggrund af den ændrede praksis henvendte klager sig til HEF, der den 21. december 2011 afslog at imødekomme klagers krav på tilbagebetaling af det tilslutningsbidrag, som HEF opkrævede hos klager i 2008 for tilslutningen af klagers vindmølle.

Energiklagenævnet bemærker indledningsvis, at HEF er en privat netvirksomhed og således ikke en forvaltningsmyndighed. Det er derfor ikke uden videre – som antaget af Energitilsynet – de forvaltningsretlige regler om genoptagelse af offentlige myndigheders afgørelser, der er afgørende for, om klager har krav på tilbagebetaling af det i sagen omhandlede beløb. Hvorvidt klager har et sådant krav mod HEF skal derimod afgøres ud fra almindelige obligationsretlige regler.

HEF's afvisning af at tilbagebetale tilslutningsbidraget til klager er en privatretlig tilkendegivelse fra selskabet vedrørende det civilretlige forhold mellem klager og HEF. Energitilsynet har ikke kompetence til at behandle civilretlige tvister, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 1.

I medfør af VE-lovens § 30, stk. 1, nr. 3, er der i vindmøllebekendtgørelsen fastsat særlige regler om, at den pågældende netvirksomhed træffer afgørelse om nettilslutning, herunder om hvorvidt betingelserne for tilslutning er opfyldt, og afgørelse om fordelingen af omkostninger, som nævnt i bekendtgørelsens § 8, jf. bekendtgørelsens § 19, stk. 1. Sådanne afgørelser kan indbringes for Energitilsynet, jf. bekendtgørelsens 23, stk. 1. På trods af ordlyden af bekendtgørelsens § 19, stk. 1, er det Energiklagenævnets vurdering, at der ikke er tale om, at netvirksomheden træffer en offentligretlig afgørelse. Det der er tale om er, at netvirksomheden fastsætter forskellige forhold vedrørende tilslutning til virksomhedens net, og hvis der opstår uenighed mellem netvirksomheden og vindmølleejeren herom, kan dette forhold indbringes for Energitilsynet til afgørelse. Ved anvendelsen af ordet "afgørelse" i bekendtgørelsen, er der således efter nævnets vurdering tale om en mindre hensigtsmæssig formulering, som bør overvejes ved en fremtidig revision af bekendtgørelsen. Det er herefter Energiklagenævnets opfattelse, at den vilkårsfastsættelse, der efter vindmøllebekendtgørelsen kan indbringes for Energitilsynet, alene er de før nævnte beslutninger, som netvirksomheden træffer i forbindelse med selve tilslutningen af en vindmølle. Vindmøllebekendtgørelsen indeholder derimod ingen regulering af spørgsmål om tilbagebetalingskrav af den karakter, som denne sag omhandler.

Energiklagenævnet finder på den baggrund, at HEF's afvisning af klagers tilbagebetalingskrav ikke er en afgørelse omfattet af vindmøllebekendtgørelsens regler, der kan indbringes for Energitilsynet. HEF's afvisning af klagers tilbagebetalingskrav kan således heller ikke på denne baggrund indbringes for Energitilsynet.

Energiklagenævnet finder herefter, at Energitilsynet ikke havde kompetence til at behandle klagers klage vedrørende HEF's afvisning af at tilbagebetale tilslutningsbidrag omfattet af fakturaen udstedt til klager den 10. juli 2008. Energitilsynet burde i stedet have afvist klagers klage.

Energiklagenævnet ophæver på denne baggrund Energitilsynets afgørelse af 19. september 2012 på grund af manglende hjemmel. Spørgsmålet om eventuel tilbagebetaling må eventuelt indbringes for de almindelige domstole til afgørelse.

Energiklagenævnet er opmærksomt på, at nævnet den 3. januar 2012 videre sendte klagers klage til Energitilsynet til videre foranstaltning. Energiklage-

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH -EKN

Side 13 af 14

nævnet er sidste administrative klageinstans for myndighedsafgørelser efter bl.a. VE-loven. Det vil sige, at Energiklagenævnet alene behandler klager over afgørelser, som er truffet af andre offentlige myndigheder. Da der i januar 2012 ikke forelå en afgørelse i sagen fra en offentlig myndighed, der kunne indbringes for Energiklagenævnet, havde nævnet således ikke på daværende tidspunkt mulighed for at tage stilling til sagen. Energiklagenævnet valgte derfor at sende klagen videre til Energitilsynet, så tilsynet fik mulighed for at træffe afgørelse om, hvorvidt klagen var omfattet af tilsynets kompetence med eventuel senere klageadgang herover til nævnet. Energiklagenævnet vurderede, at dette var den meste korrekte fremgangsmåde, selvom den indebar, at der var mulighed for en længere sagsbehandlingstid.

7. maj 2013

J.nr 1131-12-4-19

SSH -EKN

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 19. september 2012 ophæves.

Side 14 af 14

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 7. maj 2013

Afgørelsen er truffet i henhold i VE-lovens § 66, stk. 1.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter VE-loven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. VE-lovens § 66, stk. 6.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnformand

/Signe Sara Hildebrandt
Fuldmægtig, cand.jur.